

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 3 marca 2023 r.

Poz. 2032

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIII.4131.1.9.2023 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 1 marca 2023 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40) i art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503, 1846, 2185 i 2747),

stwierdzam nieważność

uchwały Nr 597/2023 Rady Miasta Siemianowic Śląskich z dnia 26 stycznia 2023 r. w sprawie uchwalenia „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego w rejonie ulic Parkowej, Obwodowej, Cmentarnej, Jana Kilińskiego, Powstańców, Dworcowej, Bohaterów Westerplatte oraz Michałkowickiej w Siemianowicach Śląskich” (Dz. Urz. Woj. Śl. z 2023 r., poz. 892).

Uzasadnienie

W myśl art. 85 i 86 *ustawy o samorządzie gminnym*, wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej ustawy, uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

W dniu 26 stycznia 2023 r. Rada Miasta Siemianowic Śląskich podjęła uchwałę Nr 597/2023 w sprawie uchwalenia „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego w rejonie ulic Parkowej, Obwodowej, Cmentarnej, Jana Kilińskiego, Powstańców, Dworcowej, Bohaterów Westerplatte oraz Michałkowickiej w Siemianowicach Śląskich”.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w dniu 30 stycznia 2023 r. Prezydent Miasta Siemianowice Śląskie przekazał organowi nadzoru uchwałę Nr 597/2023 oraz w dniu 2 lutego 2023 r. dokumentację prac planistycznych odzwierciedlającą przebieg postępowania w sprawie uchwalenia miejscowego planu, celem zbadania jej zgodności z prawem.

W dniu 22 lutego 2023 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze, o czym zawiadomił Radę Miasta Siemianowic Śląskich. Gmina skorzystała z przysługującego jej uprawnienia i w dniu 27 lutego 2023 r. złożyła wyjaśnienia – znak na piśmie RR.6721.0001.2020.

W trakcie prowadzonego postępowania, organ nadzoru stwierdził, że uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem zasad i trybu sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

1. Tryb sporządzania miejscowego planu unormowany jest przede wszystkim w przepisach art. 14, 17, 19 i 20 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Stosownie do art. 17 pkt 9 prezydent miasta ogłasza o wyłożeniu projektu planu do publicznego wglądu, na co najmniej 7 dni przed dniem wyłożenia i wyklada ten projekt do publicznego wglądu, na okres, co najmniej 21 dni oraz organizuje w tym czasie dyskusję publiczną nad przyjętymi w projekcie planu rozwiązaniami. Wyznacza również termin, w trakcie, którego można wnosić uwagi do projektu planu wyłożonego do publicznego wglądu. Następnie rozpatruje uwagi oraz wprowadza do projektu planu zmiany wynikające z rozpatrzenia tych uwag oraz w niezbędnym zakresie ponawia uzgodnienia – art. 17 pkt 11, 12, 13 cyt. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu

przestrzennym. Przepisy te określają tryb, w jakim projekt planu wyłożony do publicznego wglądu może zostać zmieniony. Po wyłożeniu do publicznego wglądu zmiany w projekcie planu powodują konieczność ponowienia procedury. Ponadto w myśl art. 19 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, jeżeli rada gminy stwierdzi konieczność dokonania zmian w przedstawionym do uchwalenia projekcie planu miejscowego, czynności, o których mowa w art. 17, ponawia się w zakresie niezbędnym do dokonania tych zmian (ust. 1). Przedmiotem ponowionych czynności może być jedynie część projektu planu objęta zmianą (ust. 2). Oznacza to, że wprowadzenie zmian do projektu planu po wyłożeniu do publicznego wglądu, powoduje, że wymagane jest powtórzenie procedury sporządzania planu w niezbędnym zakresie.

Z dokumentacji planistycznej przedmiotowej sprawy wynika, iż projekt planu został wyłożony do publicznego wglądu w dniach od 28 września 2022 r. do 19 października 2022 r. Ustalenia wyłożonego projektu miejscowego planu w istotny sposób odbiegają od ustaleń zawartych w uchwale Nr 597/2023 Rady Miasta Siemianowic Śląskich w sprawie uchwalenia „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego w rejonie ulic Parkowej, Obwodowej, Cmentarnej, Jana Kilińskiego, Powstańców, Dworcowej, Bohaterów Westerplatte oraz Michałkowickiej w Siemianowicach Śląskich”.

Po pierwsze w § 4 ust. 2 uchwały wyznaczono strefę zabudowy śródmiejskiej, o której mowa w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie dla terenów od 1MWU do 15MWU. Z kolei w § 11 ust. 4 pkt 1 i 3 wskazano warunki odstąpienia od realizacji miejsc do parkowania wynikających z minimalnych wskaźników ustalonych dla poszczególnych terenów w przypadku zmiany sposobu użytkowania w obrębie zabudowy istniejącej zlokalizowanej na terenach oznaczonych symbolami od 1MWU do 18MWU, a także dla lokali usługowych o powierzchni użytkowej nie większej niż 400 m² położonych w parterach budynków zlokalizowanych na terenach oznaczonych symbolami od 1MWU do 18MWU.

Z analizy porównawczej rysunku projektu planu i rysunku uchwalonego planu wynika, że zmieniono numerację terenów o symbolach MWU. W związku ze zmianą numeracji, teren, który w projekcie planu był oznaczony symbolem 15MWU w uchwalonym planie oznaczony jest symbolem 16MWU, a tym samym nie można dla niego w myśl § 4 ust. 2 uchwały zastosować warunków technicznych dla zabudowy śródmiejskiej, określonych w rozporządzeniu. Z kolei teren oznaczony w projekcie symbolem 18MWU w uchwalonym planie oznaczony jest symbolem 19MWU, a tym samym nie można dla niego zastosować odstępstw, o których mowa w § 11 ust. 4 pkt 1 i 3 uchwały.

Ponadto po wyłożeniu zmieniono ustalenia § 14 ust. 3 pkt 5 uchwały w zakresie wysokości zabudowy, bowiem w projekcie planu dla wszystkich terenów o symbolu MWU wysokość budynków mieszkalnych i usługowych ustalono na maksymalnie 18 m natomiast w uchwalonym planie dla terenów 2MWU, 22MWU i 37MWU wprowadzono wysokość zabudowy budynków mieszkalnych i usługowych do 38 m, a dla terenów 23MWU i 36MWU obniżono maksymalną wysokość do 16 m.

W wyjaśnieniach Prezydent Miasta wskazał, że opracowany miejscowy plan stanowi teren ścisłego centrum miasta i spełnia wszystkie przesłanki do wyznaczenia na nim obszaru zabudowy śródmiejskiej również na pozostałych terenach MWU, dla których w miejscowym planie nie wyznaczono strefy śródmiejskiej. Biorąc pod uwagę charakterystykę zabudowy śródmiejskiej, na wszystkich terenach MWU mogą zostać również wprowadzone wyjątki odnoszące się do warunków lokalizacji miejsc do parkowania.

Prezydent Miasta zawnioskował o wykreślenie sformułowania w § 4 ust. 2 odnoszącego się do ilości terenów MWU, a mianowicie wykreślenie wyrażenia: „od 1MWU do 15” oraz wykreślenie sformułowania w § 11 ust. 4 pkt 1 i 3 odnoszącego się również do ilości terenów MWU, a mianowicie wykreślenie wyrażenia: „od 1MWU do 18”. Ponadto wskazał, że po wykreśleniu ilości terenów MWU nie będzie zachodziła obawa, że plan ograniczy możliwości zagospodarowania, a wprowadzone ustalenia będą korespondowały z faktycznym zagospodarowaniem centrum miasta i jego możliwościami w zakresie lokalizacji zabudowy i wykonywania prawa własności.

Wojewoda nie może uwzględnić niniejszego wniosku Prezydenta Miasta, bowiem stwierdzenie nieważności § 4 ust. 2 uchwały w zakresie słów „od 1MWU do 15” oraz stwierdzenie nieważności § 11 ust. 4 pkt 1 i 3 uchwały w zakresie słów: „od 1MWU do 18” skutkowałyby tym, że ustalenia w zakresie strefy zabudowy śródmiejskiej oraz odstępstwa w zakresie liczby miejsc postojowych zawarte § 11 ust. 4 pkt 1 i 3 dotyczyłyby wszystkich 38 terenów oznaczonych symbolami MWU. Wyznaczenie strefy śródmiejskiej jak również ograniczenie, a wręcz likwidacja obowiązku realizacji miejsc postojowych nie wywołuje wyłącznie skutków pozytywnych. Co prawda inwestor może zrealizować większą przestrzeń użytkową na terenach

przeznaczonych do zainwestowania, ale w strefie śródmiejskiej może zostać zmniejszona odległość między budynkami, co skutkuje zmniejszeniem chociażby naturalnego oświetlenia pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi, czego konsekwencją jest zmniejszenie komfortu życia nie tylko dla nowej zabudowy, ale również dla zabudowy istniejącej w sąsiedztwie projektowanej zabudowy.

Zatem uwzględnienie wniosku Prezydenta Miasta skutkowałoby pogorszeniem komfortu życia mieszkańców również na terenach MWU, dla których plan miejscowy nie przewidywał strefy śródmiejskiej oraz nie było przewidziane odstępstwo od wyznaczenia miejsc postojowych, co nie było przedmiotem wyłożonego do publicznego wglądu projektu miejscowego planu.

Zachodzi również konieczność wyłożenia do publicznego wglądu projektu miejscowego planu w zakresie zmienionej wysokości na terenach 2MWU, 22MWU i 37MWU gdzie wprowadzono wysokość zabudowy budynków mieszkalnych i usługowych do 38 m oraz dla terenów 23MWU i 36MWU gdzie obniżono maksymalną wysokość do 16 m. Wysokość dla zabudowy była podyktowana uwzględnieniem stanu istniejącego, ale w konsekwencji na podstawie ustaleń planu możliwa jest realizacja nowych wyższych obiektów na terenach 2MWU, 22MWU i 37MWU, a na terenach 23MWU i 36MWU niższej zabudowy, o czym zainteresowani nie byli poinformowani w sposób przewidziany w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym a mianowicie przez wyłożenie projektu planu z takim ustaleniem do publicznego wglądu.

2. Przepisy § 5 ust. 3 uchwały naruszają przepisy ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2022 r. poz. 2556 i 2687) – dalej u.p.o.ś.

W myśl art. 114 ust. 1 i 2 u.p.o.ś. przy sporządzaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uwzględnia się zróżnicowane dopuszczalne poziomy hałasu dla terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1. Jeżeli teren może być zaliczony do kilku rodzajów terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1, uznaje się, że dopuszczalne poziomy hałasu powinny być ustalone jak dla przeważającego rodzaju terenu. W art. 113 ust. 2 pkt 1 u.p.o.ś. – do którego odsyłają cytowane wyżej przepisy – zostały wyszczególnione następujące tereny podlegające ochronie akustycznej: a) pod zabudowę mieszkaniową, b) pod szpitale i domy pomocy społecznej, c) pod budynki związane ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, d) na cele uzdrowiskowe, e) na cele rekreacyjno-wypoczynkowe, f) pod zabudowę mieszkaniowo-usługową.

To wyliczenie doznało dalszego uszczegółowienia w wydanym na podstawie art. 113 ust. 1 u.p.o.ś. rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112), w którym określono dopuszczalne poziomy hałasu odrębnie dla niżej wymienionych w pkt 1-4 grup terenów (Tabela 1): pierwsza grupa: a) strefa ochronna „A” uzdrowiska i b) tereny szpitali poza miastem; druga grupa: a) tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, b) tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, c) tereny domów opieki społecznej, d) tereny szpitali w miastach; trzecia grupa: a) tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego, b) tereny zabudowy zagrodowej, c) tereny rekreacyjno-wypoczynkowe, d) tereny mieszkaniowo-usługowe oraz czwarta grupa to tereny w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców.

W § 5 ust. 3 uchwały w zakresie ochrony przed hałasem ustalono, iż ochronie podlegają tereny, dla których obowiązują dopuszczalne poziomy hałasu określone na podstawie ustawy Prawo ochrony środowiska, położone w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców, do których należą tereny oznaczone symbolami MWU, MW, UZ, UO, UKk, US, ZD, ZP, KDP/ZP oraz tereny oznaczone symbolem U w zakresie usług oświaty i kultury, zdrowia oraz turystycznych.

Należy zwrócić uwagę, że przyjęte w miejscowym planie normy hałasu mogą być zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, w ramach czwartej grupy terenów, zastosowane wyłącznie w miastach lub dzielnicach miast gdzie liczba mieszkańców przekracza 100 tysięcy, dla terenów zwartej zabudowy mieszkaniowej z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych. Miasto Siemianowice Śląskie nie zamieszkuje 100 tysięcy mieszkańców, więc już warunek liczby mieszkańców nie został spełniony, co uniemożliwia wprowadzenie do planu miejscowego niekorzystnych norm hałasu. Ponadto dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego, terenów rekreacyjno-wypoczynkowych, terenów mieszkaniowo-usługowych, terenów zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, terenów domów opieki społecznej, terenów szpitali w miastach ustalono w rozporządzeniu odrębnie poziomy dopuszczalnego hałasu i to w sposób bardziej restrykcyjny, a zatem nie jest możliwe (jak to

uczyniono w § 5 ust. 3 uchwały) obniżenie norm dopuszczalnego poziomu hałasu na terenach MWU, MW, UZ, UO, UKk, US, ZD i ZP oraz terenie U w zakresie usług oświaty i kultury, zdrowia oraz turystycznych.

W wyjaśnieniach Prezydent Miasta wskazuje, że opracowany plan miejscowy dotyczy terenów zwartej zabudowy mieszkaniowej z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych, opisał szczegółowo charakter zabudowy, która istnieje w granicach opracowania, a ponadto wskazuje, na położenie miasta Siemianowice Śląskie w centrum Górnośląsko-Zagłębiowskiej Metropolii, która liczy 2 mln mieszkańców, co umożliwiła zdaniem strony postępowania przyjęcie wskaźników akustycznych jak dla terenów w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców.

Ponadto wskazuje, że niniejsze ustalenia nie były kwestionowane w trakcie opiniowania projektu miejscowego planu przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach czy też Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Katowicach.

Wojewoda Śląski nie może przyjąć takiej rozszerzającej interpretacji przepisów. W celu zastosowania mniej restrykcyjnych warunków akustycznych konieczne jest spełnienie wszystkich warunków określonych w przepisach, a zatem skoro gmina Siemianowice Śląskie nie spełnia regulacji dotyczącej liczby mieszkańców, to nie może zastosować norm akustycznych z grupy czwartej opisanych w rozporządzeniu.

Niniejsze stanowi istotne naruszenie przepisów prawa, bowiem skutkuje pogorszeniem warunków akustycznych na obszarze opracowania planu miejscowego, a do takiego ustalenia w miejscowym planie Rada Miasta Siemianowic Śląskich nie została przepisami prawa upoważniona.

Podsumowując należy zaznaczyć, że przepisy art. 28 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym jednoznacznie wskazują, iż istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały gminy w całości lub w części. O zakresie rozstrzygnięcia decyduje natomiast fakt, czy stwierdzone naruszenie prawa będzie miało wpływ na całą uchwałę, czy będzie dotyczyło jedynie pojedynczych przepisów niezgodnych z aktami prawa hierarchicznie wyższymi, które to jednak naruszenia nie będą rzutować na całą uchwałę.

Biorąc powyższe pod uwagę należy uznać, że uchwała Nr 597/2023 Rady Miasta Siemianowic Śląskich z dnia 26 stycznia 2023 r. w sprawie uchwalenia „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego w rejonie ulic Parkowej, Obwodowej, Cmentarnej, Jana Kilińskiego, Powstańców, Dworcowej, Bohaterów Westerplatte oraz Michałkowickiej w Siemianowicach Śląskich”, narusza wymienione w niniejszym rozstrzygnięciu nadzorczy przepisy, w związku, z czym wydanie rozstrzygnięcia stało się konieczne i uzasadnione, zatem należało orzec, jak w sentencji.

Stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa z dniem doręczenia Radzie Miasta Siemianowic Śląskich rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach. Skargę wnosi się za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia Radzie Miasta Siemianowic Śląskich.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer-Kapała

Pouczenie o możliwości wniesienia skargi w formie elektronicznej

1. Skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze można wnieść w formie elektronicznej lub papierowej.
2. Skarga przekazana w formie dokumentu elektronicznego powinna zawierać wszystkie wymogi pisma sporządzonego w postaci papierowej.

3. Skarga wnoszona w formie dokumentu elektronicznego, powinna ponadto zawierać adres elektroniczny oraz zostać podpisana przez stronę lub pełnomocnika kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.
4. Jeżeli skarga nie zawiera adresu elektronicznego przyjmuje się, że właściwym jest adres elektroniczny, z którego nadano pismo wniesione w formie dokumentu elektronicznego.
5. Do skargi wniesionej w formie dokumentu elektronicznego nie dołącza się jej odpisów.
6. Do skargi należy dołączyć pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzytelny odpis pełnomocnictwa.